

JAROSLAV VRCHLICKÝ: MÁ CIGARETO

Má cigareto, družko jediná
mých snů a zábav, květe v babí leto,
víš, bezedná je mých citů hlubina,
a píseň ubohá je bublina,
 má cigareto!

Co osudem v hrud' moji bylo seto,
co mého bolu věčná příčina,
 co bylo stokrát kleto,
v tvém dýmu roste a se rozpíná.

Plaň v šeru, než smrt řekne svoje veto,
s tvým ohněm i můj oheň zhasíná,
 má cigareto!

Uveřejňujeme málo známou báseň Jaroslava Vrchlického. Jako první začal používat slovo pábit, když si šel zakouřit. Je patrné, jak málo se za více než sto let změnila náklonnost kuřáků k cigaretám, o škodách na zdraví ovšem tehdy nic nevěděli. Básník prodělal ve svých 55 letech v r. 1908 první záchvat mozkové mrtvice s následnou poruchou zraku a další ataky v roce 1912, na poslední 9. září zemřel. Lékařská zpráva konstatovala těžkou sklerózu mozkových cév.

Vrchlický J. Fanfary a kadence: kniha rond. Praha: nakl. J. Otto; 1906.

J. Kríž